

Nr 27.

Av herr Nylander m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 68, med förslag till förordning angående tillverkning och beskattning av maltdrycker, m. m.

I proposition nr 68 vid innevarande års urtima riksdag har Kungl. Maj:t avgivit förslag om antagande av ny förordning ang. tillverkning och beskattning av maltdrycker.

Till grund för propositionen har legat 1934 års maltdryckskommittés den 15 januari 1936 framlagda betänkande med förslag angående revision av gällande maltdryckslagstiftning. Vissa avvikelser från kommitténs förslag hava dock vidtagits, vilka avvikelser framför allt föranletts dels av framställda yrkanden och önskemål från hörda myndigheter och organisationer, dels ock med hänsyn till den av statsfinansiella skäl ifrågasatta höjningen av maltdrycksbeskattningen.

I propositionen har emellertid lämnats åsido av maltdryckskommittén förordad höjning av alkoholstyrkan hos pilsnerdricka. Då kommittén berörde denna fråga, övervägde den en höjning av den övre alkoholgränsen för maltdrycker av klass II, vilken för närvarande är fastställd till 3.2 viktprocent, med 0.2 å 0.3 viktprocent, för att tillverkarna skulle kunna inbrynga pilsnerdricka med den lagligen medgivna stamvörtstyrkan av 10.5 procent. Med hänsyn till att alkoholgränsen redan tidigare varit föremål för justering uppåt ansåg emellertid kommittén, att en höjning borde begränsas till den minsta möjliga, som erfordrades för att ernå det åsyftade resultatet, samt stannade vid att föreslå en höjning till 3.4 viktprocent. Denna höjning syntes kommittén kunna vidtagas utan att olägenheter ur nykterhetssynpunkt därigenom skulle behöva inträda. Kommittén framhöll därjämte, att alkoholhalten hos pilsnerdrickat oavsett nämnda höjning även i fortsättningen liksom hittills torde komma att i allmänhet ligga icke obetydligt under den övre gränsen och hålla sig vid omkring 3.2 viktprocent eller i närheten av den gräns som nu är den lagligen medgivna.

En förhöjning av skatten å maltdrycker måste emellertid komma att medföra högre försäljningspriser, och såsom en följd härav kan förväntas, att omsättningen sjunker. Blir denna omsättningsminskning alltför stor, kommer detta till slut att innebära, att den genom skattehöjningen väntade ökningen av statsinkomsterna helt uteblir. I samband med frågan om höjning av skatten å maltdrycker måste därför upptagas till behandling spörsmålet beträffande möjligheterna att bibehålla en normal omsättning, och det lämpligaste medlet härutinnan torde vara att kunna erbjuda allmänheten ett bättre öl i enlighet med maltdryckskommitténs förslag. Såsom framgår av det ovan anförda har frågan om en höjning av alkoholhalten hos

pilsnerdricka varit föremål för ingående utredningar, och samtliga de myndigheter, vilka yttrat sig över maldryckskommitténs betänkande, hava, för såvitt man erfarit, icke haft något att erinra mot alkoholhaltens höjande.

Då man har anledning förvänta, att ett öl av bättre kvalitet än det nuvarande har större möjligheter att bära den med skattehöjningen följande prisfördyringen, och då det ej heller ur nykterhetssynpunkt finnas några farhågor att anföra mot höjning av alkoholstyrkan hos pilsnerdricka, hemställes,

att riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring av 3 § i det av Kungl. Maj:t avgivna förslaget till ny förordning ang. tillverkning och beskattning av maldrycker, att tillverkning av ett bättre pilsnerdricka med den av maldryckskommittén förordade alkoholstyrkan av 3.4 viktprocent möjliggöres.

Stockholm den 14 november 1939.

Erik Nylander.

Gerard De Geer,
Lesjöfors.

Karl Kilbom.
